

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Onila Fiodor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 15 mai 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

***Onila Fiodor xxxx**, născut la xx xx xxxx,
originar și domiciliat în xxxx xxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.10.2015 – 15.05.2018;

Instanța de apel: 08.06.2017 – 09.10.2018;

Instanța de recurs: 14.02.2019– 20.06.2019.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 15 mai 2018, Onila Fiodor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza de art.151 alin.(4) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

De asemenea, s-a dispus încasarea de la Onila Fiodor, în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 11 224 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Onila Fiodor la 19 iulie 2015, în jurul orelor 22.00, aflându-se la domiciliul fratelui său Onila Vasile, situat în s. Bravicea r-nul Călărași, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma unui conflict spontan între el și Onila Vasile, intenționat i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii în regiunea feței și a capului, cauzându-i echimoze pe frunte, în jurul ochiului drept, pe sprinceana dreaptă, gât, pavilionul urechii, excoriații pe față precum și hemoragii

subarahnoidale masive a ambelor emisfere cerebrale și a cerebelului, edem cerebral și arahnoidal pronunțat care conform raportului de expertiză medicală nr.125 D din 06.08.2015, se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora victima a decedat.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Diaconov Vladimir în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate de la art.151 alin.(4) Cod penal la art.149 alin.(1) Cod penal, iar în baza acestui articol să îi fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

În argumentarea apelului a menționat că, lipsa intenției de a-i provoca leziuni grave, în special decesul lui Vasile, se demonstrează și prin declarațiile tuturor martorilor care confirmă că Fiodor este un om liniștit, nu-i gălăgios, nu intră cu nimeni în conflicte.

Nu s-a luat în considerație faptul că, decesul lui Onica Vasile, a fost produs ca urmare a vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății, cauzată din imprudență, astfel acțiunile lui Onilă Fiodor urmează a fi calificate ca lipsirea de viață din imprudență.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2018, apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Onila Fiodor, în baza art.151 alin.(4) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, vina inculpatului Onila Fiodor este confirmată prin declarațiile martorilor Morari Ala, Nicov Claudia, Boțan Svetlana, declarațiile expertului Butnaru Alexandru, cât și prin următoarele mijloace probatorii: Raportul de expertiză medico-legală nr.125 D din 06.08.2015; Raportul de expertiză medico-legală nr.600 D din 20.08.2015; Raportul de expertiză medico-legală nr.599 D din 20.08.2015; Raportul de expertiză medico-legală nr.601 D din 20.08.2015; Raportul de expertiză medico-legală nr.602 D din 20.08.2015.

Astfel, instanța de apel a constatat că, instanța de fond cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Onila Fiodor încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art.151 alin.(4) Cod penal – vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, care a provocat decesul victimei.

Instanța de apel a apreciat critic poziția apărării precum, că inculpatul Onila Fiodor nu a avut intenția de a provoca leziuni grave și că a aplicat două lovituri cu pumnul în față și că posibil victima a decedat de la căderea pe betonul din ogradă, acestea fiind făcute cu scopul de autoapărare și de a evita răspunderea penală, întrucât s-a constatat cu certitudine prin pct. 3 al Raportului de expertiză medico-legală nr.125 D din 06.08.2015,

prin care se exclude apariția leziunilor în urma căderii de la propriul corp sau de la înălțime (f.d.54 verso).

Totodată, instanța de apel a reținut că inculpatul Onilă Fiodor a recunoscut în ședință că l-a lovit pe Onilă Vasile de două ori în față (f.d.219) și apreciază că loviturile au fost de o suficientă gravitate pentru a provoca fractura oaselor nazale cu deplasarea fragmentelor, ceea ce probează că aceste lovituri au cauzat hemoragii subarahnoidale care la rândul lor a cauzat ulterior decesul lui Onilă Vasile, relevante fiind și concluziile expertului legist, Butnaru Alexandru, care a declarat că prezența loviturilor și traumelor în regiunea frontală, adică cauzate prin aplicarea loviturilor în față, poate duce la existența hemoragiilor subarahnoidale ce au cauzat decesul și fără existența traumelor în regiunea occipitală.

În concluzie, instanța de apel a preluat soluția primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

Cu referire la argumentul apărării expuse în apelul depus în partea în care s-a solicitat recalificarea acțiunilor inculpatului la art.149 alin.(1) Cod penal, motivându-se că Onilă Fiodor nu a avut intenția de a provoca leziuni grave, instanța a reținut că, din probele analizate și apreciate atât în instanța de fond cât și în instanța de apel, s-a stabilit indubitabil că este demonstrată pe deplin vina inculpatului Onila Fiodor în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață ori care a provocat decesul victimei.

În acest context, instanța de apel a menționat, că pedeapsa penală aplicată inculpatului Onilă Fiodor, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, este una legală, iar motivele invocate de apărare sunt lipsite de substrat factologic și juridic.

Mai mult, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, instanța de apel a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61 și 75 Cod penal, și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, instanța de apel apreciind în cele din urmă că pedeapsa aplicată de către prima instanță este legală, întemeiată și echitabilă. Careva temeuri de a casa sentința primei instanțe, sub aspectul individualizării pedepsei penale, nu au fost stabilite.

6. Nefiind de acord cu soluțiile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare, avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Onila Fiodor, a declarat recurs ordinar în care, invocând temeurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 10) și 12) Cod de procedură penală, susține că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu

pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului să fie calificate în baza art.149 alin.(1) Cod penal.

În argumentarea recursului apărarea invocă afirmații că decesul lui Onila Vasile a fost produs ca urmare a vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății, cauzată din imprudență și astfel, acțiunile lui Onilă Fiodor urmează a fi calificate ca lipsirea de viață din imprudență. Atât organul de urmărire penală cât și instanțele ierarhic inferioare greșit au încadrat acțiunile inculpatului în baza art.151 alin.(4) Cod penal, fapta urmând a fi calificată în baza art.149 alin.(1) Cod penal.

7. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, deoarece recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or, motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiul prevăzut la alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Drept temei pentru declararea recursului, recurentul invocă prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) și 12) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau aceasta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, solicitând recalificarea acțiunilor inculpatului Onila Fiodor în baza art.149 Cod penal.

În esență, recurentul invocă temeiul că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele administrate în cauză, ajungând neîntemeiat la menținerea concluziei privind condamnarea inculpatului în baza art.151 alin.(4) Cod penal.

Verificând actele cauzei, raportat la temeiurile de casare invocate de recurent, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate și repetitive, iar pentru a statua asupra acestei soluții s-a rezultat din următoarele.

Într-un prim aspect, Colegiul penal tine să remarce că, avocatul Diaconov Vladimir la etapa judecării cauzei în instanța de apel a înaintat critici similare celor disputate în procedura de recurs, respectiv asupra problemelor ridicate de avocatul Gorencu Cornelia în cererea de recurs, există deja o hotărâre judecătorească ce cuprinde răspunsurile detaliate ce vizează vinovăția inculpatului în raport cu fapta prejudiciabilă comisă de acesta, încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului și echitatea pedepsei stabilite acestuia.

Prin urmare, având în vedere cele expuse, instanța de recurs se va referi la alegațiile recurentului și netemeinicia acestora.

Statuând asupra inadmisibilității recursului declarat de apărătorul inculpatului, instanța de recurs reține că, în mare parte, recurentul în cerere se axează pe faptul că probatoriul nu a fost corect apreciat de instanțele de fond, însă toate acestea țin nemijlocit de starea de fapt și de chestiunea de apreciere a probelor, care nu este obiect de cercetare la etapa judecării cauzei în instanța de recurs.

Sub acest aspect, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că, la etapa judecării recursului, nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributele exclusive ale instanțelor de fond.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpaților conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Onila Fiodor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal.

În partea ce ține de criticele precum că instanța de apel nu și-a motivat soluția de a menține condamnarea în privința lui Onila Fiodor în baza art.151 alin.(4) Cod penal și nu a dat răspuns la toate argumentele invocate de partea apărării în cererea de apel, Colegiul penal menționează că, în linii generale motivarea unei hotărâri judecătorești este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod obligatoriu expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări dintr-o hotărâre.

Mai mult, fiind investită cu atribuții, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice imputabile inculpatului, anume în baza art.151 alin.(4) Cod penal, dar nicidecum celei pretinse de apărător în baza art.149 Cod penal.

Instanța de recurs notează că, calificarea corectă a faptei prejudiciabile imputate inculpatului constituie una din exigențele procesului echitabil și este greșită afirmația apărătorului precum că, Onila Fiodor ar fi comis infracțiunea de lipsire de viață din imprudență a victimei Onila Vasile, or, materialul probator a demonstrat contrariu, și anume că inculpatul, acționând prin intenție indirectă, i-a aplicat două lovituri în față victimei, în rezultatul cărora aceasta a decedat, iar faptele lui corect au fost încadrate juridic în baza art.151 alin.(4) Cod penal.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs expune că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de partea apărării, cu menținerea sentinței atacate.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art.art.27, 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul au confirmat vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(4) Cod penal, careva temeiuri de a dispune recalificarea în baza art.149 Cod penal în privința lui Onila Fiodor, nu au fost stabilite nici de instanța de recurs.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal conchide că argumentele invocate de recurent sânt nefondate, fapt ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Gorencu Cornelia în numele inculpatului Onila Fiodor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2018, în cauza penală privindu-l pe *Onila Fiodor xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 18 iulie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac